

»Potem je res, da Luka ni poreden?«

»Drži,« je dejala babica. »Odrasli radi posplošujemo in kar vsem otrokom rečemo, da so poredni, kadar smo jezni na njih. A tega ne smemo početi. Kajti vsi niso takšni, nekateri so prav prijetni in pridni. Ljudje večkrat razmišljamo narobe in delamo napake. Naše misli in besede so lahko zmotne.«

»In kako smo razmišljali narobe?« je vprašala Sara.

»Posplošili smo, kar pomeni, da smo isto ravnanje pripisali vsem otrokom ali neki skupini ljudi. Pa vsi niso takšni.«

»Potem se je učiteljica zmotila, ko je posploševala?«, je vprašala Sara.

»Tako je.«

POSPLOŠITEV

V GOVORJENJU VEČKRAT PREHITRO IN BREZ OSNOVE UPORABIMO NEKO TRDITEV, KI NI TOČNA ALI NE VELJA ZA VSE. VČASIH PRIPIŠEMO KAKŠNI SKUPINI LJUDI NEKAJ, NE DA BI ZA TO IMELI DOKAZE. VSI OTROCI NISO POREDNI, VSI SLOVENCİ NISO NEPRIJAZNI, VSI UČITELJI NISO ZOPRNI IN TUDI VSI ROMI NE KRADEJO. TAKŠNI NAPAKI ALI ZMOTI PRI RAZMISLEKU PRAVIMO POSPLOŠITEV.